

Paweł Mykietyn

Paweł Mykietyn

PWM
EDITION

Fot. J. Rolke

**P. Mykietyn,
Warszawa
1996**

Paweł Mykietyn

— **kompozytor** i kłarnecista. Urodził się w 1971 r. w Oławie. Zadebiutował w 1989 r. podczas Dni Muzyki XX w. we Wrocławiu. Pierwsze sukcesy przysły zanim jeszcze ukończył studia kompozytorskie w Akademii Muzycznej w Warszawie pod kierunkiem Włodzimierza Kotońskiego w 1997 r. W 1990 r. zdobył II nagrodę na Konkursie Kompozytorskim im. A. Krzanowskiego, a w 1993 r. pojawił się po raz pierwszy na „Warszawskiej Jesieni” (*La Strada*). Skomponowany w następnym roku utwór *3 for 13* (zamówienie Polskiego Radia) zajął pierwszą lokatę w kategorii twórczości młodych kompozytorów na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO w Paryżu w 1995 r.

Sukces jego poprzedniej obecności na „Warszawskiej Jesieni” zaowocował otrzymaniem zamówienia kompozytorskiego w 1995 r., dzięki czemu powstał utwór *Eine kleine Herbstmusik*, uznany za jedno z najważniejszych wydarzeń Festiwalu. Od tego czasu pojawiał się niemal na każdej „Jesieni”. W 1996 r. kolejny jego utwór — *Epifora* na fortepian i taśmę (1996) (zamówienie Polskiego Radia) — został wyróżniony na Międzynarodowej Trybunie UNSECO — tym razem na IV Trybunie Muzyki Elektroakustycznej w Amsterdamie — otrzymał I lokatę w kategorii utworów młodych kompozytorów i znalazł się w grupie kompozycji rekomendowanych w kategorii ogólnej.

W 2001 r. na deskach Teatru Wielkiego — Opery Narodowej wystawiona została opera Mykietyna w reżyserii Krzysztofa

Warlikowskiego do dramatu T. Bernharda *Ignorant i szaleniec*. Dzieło powstało na zamówienie Teatru.

W 2006 r. napisał na zamówienie Festiwalu Muzyki Polskiej w Krakowie *II Kwartet smyczkowy*, który prawykonany został przez słynny Kronos Quartet. Concert ten został utrwalony na płycie DVD.

Paweł Mykietyn dał się poznać publiczności także jako świetny kłarnecista, zdobywając w 1995 r. I miejsce na Konkursie Młodych Wykonawców Muzyki XX w., zorganizowanym przez Polskie Towarzystwo Muzyki Współczesnej. W latach 1990-2005 grał w założonym przez siebie zespole „Nonstrom”.

W ostatnich latach kompozytor zasłynął jako autor muzyki teatralnej (m.in. *Książę Myszkina*, reż. G. Jarzyna), szczególnie zaś do spektakli w reżyserii K. Warlikowskiego (m.in. *Hamlet*, *Dybuk*, *Krum*, *Madame de Sade*). Jego muzykę można usłyszeć także w filmach: *Egoiści* (reż. M. Treliński), *Ono* (reż. M. Szumowska), *Tatarak* (reż. A. Wajda). Za muzykę do filmu M. Szumowskiej *33 sceny z życia* otrzymał nagrodę Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni oraz Polską Nagrodę Filmową „Orzeł”.

Jest laureatem Paszportu „Polityki” (2000) oraz „Gwarancji Kultury” (2008) przyznawanych przez TVP Kultura. Za *II Symfonię* otrzymał przyznaną po raz pierwszy Nagrodę Mediów Publicznych „Opus” (2008). Utwór otrzymał w 2008 r. rekomendację Międzynarodowej Trybuny Kompozytorów w Dublinie. W 2009 r. został nominowany ponownie do nagrody „Opus” za *Pasję według św. Marka*.

W 2008 r. ukazała się pierwsza płyta monograficzna kompozytora *Speechless Song*, (Polskie Wydawnictwo Audiowizualne), na której znajdują się m.in. *Sonety Szekspira*.

Fot. J. Cuman

Zespół „Nonstrom” / “Nonstrom” Ensemble

Paweł Mykietyń

born in 1971 in Oława; composer and clarinetist. He made his debut in 1989 during the festival “Days of the 20th Century Music” in Wrocław. His first successes came before he even finished his compositional studies at the Academy of Music in Warsaw under the care of Włodzimierz Kotoński in 1997. In 1990 he won the second prize in the A. Krzanowski Composers’ Competition, and in 1993 he made his first appearance at “Warsaw Autumn” (*La Strada*). Next year he composed the piece *3 for 13* (commissioned by Polish Radio), which took first place in the category for young composers in the UNESCO International Tribune of Composers in Paris in 1995.

The success of his previous “Warsaw Autumn” bore fruit with a commission for the 1995 festival, thanks to which he wrote *Eine kleine Herbstmusik*, considered to be one of the most important events of the festival. Since then he has presented something at almost every “Autumn”. In 1996 he gained another distinction at the UNESCO International Tribune, this time the IV Electro-acoustic Music Tribune in Amsterdam where

Fot. A. Świątek

he took first place in the category for young composers and was placed in the group of recommended compositions in the general category. The piece was *Epifora* for piano and tape (1996), commissioned by Polish Radio.

In 2001 Mykietyń’s opera, *Ignorant i szaleniec* (The Ignoramus and the Madman) based on T. Bernhard’s play and directed by Krzysztof Warlikowski, was produced on the stage of the National Opera. The piece was also commissioned by the theatre.

In 2006 he gained a commission from the Festival of Polish Music in Cracow for his *String Quartet No. 2*, which was premiered by the famous Kronos Quartet. A DVD was made of the concert.

Paweł Mykietyń also became known to the public as a proficient clarinetist winning 1st place in the Young Performers of Music of the 20th Century Competition in 1995, organized by the Polish Contemporary Music Society. From 1990-2005 he played in the group he founded, “Nonstrom”.

In recent years the composer has been working as the author of theatrical music (including *Księżę Myszkina*, dir. G. Jarzyna), particularly shows directed by K. Warlikowski (including *Hamlet*, *Dybuk*, *Krum*, *Madame de Sade*). His music can also be heard in the films: *Egoiści* (dir. M. Trelinski), *Ono* (dir. M. Szumowska), *Tatarak* (dir. A. Wajda). His music for M. Szumowska’s film *33 sceny z życia* (‘33 Scenes of Life’) was awarded at the Polish Feature Film Festival in Gdynia and the Polish Film Award “Orzeł”.

He is a laureate of the ‘Passport’ prize from the magazine “Polityka” (2000) and “Gwarancja Kultury” (2008) awarded by TVP Kultura. For his *Symphony No. 2* he gained the Public Media Prize “Opus” (2008). The same piece also gained a recommendation from the International Composers’ Tribunal in Dublin. In 2009 he was nominated again for the “Opus” award for his *St. Mark Passion*.

In 2008 his first recording, *Speechless Song*, was released by Polskie Wydawnictwo Audiowizualne. It includes, amongst other compositions his *Shakespeare’s Sonnets*.

„Komponuję autobiografię”

Anna Grużewska: Jak pracuje kompozytor nad nowym dziełem? Cały czas myśli pan dźwiękami?

Paweł Mykietyn: Komponuję przez cały czas, myśląc dźwiękami. Samo zapisywanie muzyki, tworzenie partytury jest etapem ostatecznym. Gdy do niego przystępuję, to już wiem, co ma się w utworze wydarzyć i kiedy. (...)

A.G.: Skąd pewność, że utwór jest skończony?

P.M.: Zawsze porównuję pisanie muzyki do tworzenia dobrego dramatu. Też myślę takimi kategoriami jak wątki, wydarzenia – tylko że wypowiadam się za pomocą dźwięków. W momencie, w którym wszystko zostało opowiedziane, utwór jest skończony. Nie zdarza się, że piszę, piszę, a jak zobaczę, że już jestem w dwusetnym takcie, to prędko zaczynam zmierzać ku końcowi.

A.G.: Nie wraca pan do napisanych kiedyś utworów?

P.M.: Mogłbym oczywiście poprawiać starsze utwory, cyzelować je w nieskończoność. W ten sposób można pisać jeden utwór przez całe życie i nigdy go nie skończyć. Mówi się, że pisarz zawsze pisze o sobie. Traktuję moją muzykę jak rodzaj dziennika – jest rodzajem autobiografii, zapisanej za pomocą dość abstrakcyjnych środków. Tak wyraźnie widzę związki między moim życiem a muzyką, że nigdy nie poprawiam napisanych przez siebie utworów. Nie mogę przecież poprawić przeszłości.

„Polityka” – nr 7 (2232)/2000 [fragm.]

Fot. J. Cuman

“Composing an autobiography”

Anna Grużewska: How does a composer work on a new piece? Do you think ‘in sounds’ all the time?

Paweł Mykietyn: I compose all the time, thinking ‘in sounds’. Simply writing down the music, creating the score is the final stage. When I start to work on a piece I already know what is going to happen in the piece and when. (...)

A.G.: How do you know that a piece is finished?

P.M.: I always compare writing music to creating good drama. I also think in such categories as plots, events – only that I express myself using sounds. When everything is said, the work is finished. It doesn’t happen that I write and write and when I see I am in the two-hundredth bar that I begin to prepare the end.

A.G.: Do you ever go back to pieces you have already written?

P.M.: I could certainly improve the older pieces, refine them indefinitely. In this way, you can write one piece throughout your whole life and never finish it. It is said that the writer always writes about himself. I treat my music as a kind of journal – as a kind of autobiography, written using quite abstract materials. I see the correlation between my life and music so clearly and I can never correct my own pieces. One can’t correct the past.

“Polityka” – No 7 (2232)/2000 [excerpt]

Paweł Mykietyn z Henrykiem Mikołajem Góreckim podczas 2. Festiwalu Muzyki Polskiej w 2006 r. / Paweł Mykietyn and H. M. Górecki during the 2nd Festival of Polish Music, 2006

Fot. M.W. Hübner

Sonety Szekspira

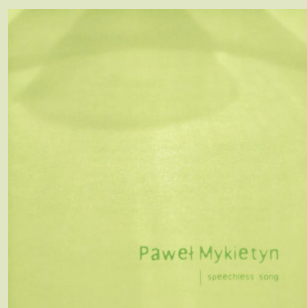
Szekspir był cały czas obecny w moim życiu. Wiedziałem, że chcę napisać utwór wokalny, wybór sonetów Szekspira był więc dla mnie czymś naturalnym. Miałem świadomość, że porywam się na literackie arcydzieło, ale nie czułem się skępowany. Dałem się ponieść rytmowi poezji.

P. Mykietyn w rozmowie z E. Szczecińską, *Szybko, intuicyjnie* [w:] *Mykietyn. Sonety Szekspira*. Program Teatru Wielkiego-Opery Narodowej sezon 2005/2006

[...] **Sonety** nie tworzą zwartej fabuły. Dzięki temu kompozytor mógł sobie pozwolić na luksus rezygnacji z dążenia do ujednolicenia przebiegu dramaturgicznego przez łączenie ze sobą niektórych numerów czy stosowania motywów przewodnich. Jednocześnie – i to tajemnica tego dzieła – artysta stworzył utwór tak spójny, że jego sześć pieśni, często ostro ze sobą skonstruowanych, łączą się w nadrzędną całość.

Być może tajemnica tkwi w kompozytorskim idiomie Mykietyna, rozpoznawalnym równie łatwo jak styl Adésa, Pärta, Góreckiego, Pendereckiego czy Szymańskiego. Poczucie stylistycznej jedności w wielości zapewnia *Sonetom* Mykietyna silniejsza niż w jakiegokolwiek innej kompozycji tego muzyka [...] skłonność do sięgania po autocytaty.

M. Gmys, *Eros z Tanatosem w tle* (cz. II) [w:] *Mykietyn. Sonety Szekspira*. Program Teatru Wielkiego-Opery Narodowej sezon 2005/2006

Speechless Song, CD
PWA 2008

Fot. S. Okołowicz

Sonety Szekspira – zdjęcie ze spektaklu z cyklu „Terytoria”, reż. Ł. Kos, Teatr Wielki – Opera Narodowa, 2006 / Photo from Shakespeare’s Sonnets, directed by Ł. Kos, Teatr Wielki – Polish National Opera, 2006

Shakespeare’s Sonnets

Shakespeare has always been a part of my life. I knew that I wanted to write a vocal piece so the choice of sonnets by Shakespeare was natural for me. I was aware that I was tackling a masterpiece of literature, but I didn’t feel cramped. I let myself go with the rhythm of the poetry.

P. Mykietyn talking to E. Szczecińska, *Szybko, intuicyjnie* [in:] *Mykietyn. Shakespeare’s Sonnets*, in: programme guide, Teatr Wielki – Polish National Opera 2005/2006

[...] **The** sonnets do not form a coherent tale. Thanks to this, the composer can allow himself the luxury of resigning from trying to unify the dramatic events through connecting various numbers or using leitmotifs. Simultaneously, and this is the secret of the piece, the artist created a piece so compact that its six songs, often sharply contrasted, join together in one greater whole.

It is possible that the secret lies in Mykietyn’s compositional idiom, as easily identifiable as the styles of Adés, Pärt, Górecki, Penderecki or Szymański. The sense of overarching stylistic unity in Mykietyn’s Sonnets is, more strongly than in any other composition by him, strengthened by the [...] inclination to self-quotation.

M. Gmys, *Eros with Thanatos in the Background* [in:] *Mykietyn. Shakespeare’s Sonnets*, in: programme guide, Teatr Wielki – Polish National Opera 2005/2006

Fot. M.W. Hübner

Paweł Mykietyn i Kronos Quartet podczas 2. Festiwalu Muzyki Polskiej w 2006 r. / Paweł Mykietyn and the Kronos Quartet during the 2nd Festival of Polish Music, 2006

II Kwartet smyczkowy

Ze swą skomplikowaną strukturą rytmiczną i koniecznością wydobywania flażoletów od dźwięków obniżonych lub podwyższonych o ćwierćton, stawia przed wykonawcą ogromne wyzwanie. Pisząc na zamówienie Kwartetu Kronos Mykietyn miał jednak komfort komponowania bez ograniczania się myślą o ewentualnych trudnościach wykonawczych. Efektem tej pracy jest dzieło fascynujące swym nowatorskim brzmieniem, pomysłami muzycznymi i sposobem formułowania.

Odwrotnie niż w przypadku wielu utworów XX-wiecznych, w których ćwierćtonowe następstwa dźwięków były traktowane jako element przejściowy, pozostający w otoczeniu dźwięków skali równomiernie temperowanej półtonami [...] tutaj dominuje mikrotonowość, a momenty przejawiania się „zwykłych” półtonów są właśnie niezwykłym efektem. [...] Fragmenty odwołujące się do tradycyjnej tonalności lub choćby zwyczajnej atonalności wyznaczają szczególne momenty, w których umysł słuchacza może dokonać swoistej „akomodacji” bądź znaleźć wytchnienie po wysiłku ostrzegania nieznanego.

K. Naliwajek-Mazurek, *Kronos Quartet. Kwartety Polskie*. Komentarz do płyty DVD, Polskie Wydawnictwo Audiowizualne 2007

String Quartet No. 2

With its complex rhythmic structure and the necessity of playing harmonics raised or lowered by a quarter tone, this poses a tremendous challenge for the performers. Writing to commission from the Kronos Quartet Mykietyn, however, had the comfort of composing without being concerned about possible performing difficulties. The result is a piece which fascinates through its innovative sound, musical ideas and manner of expression.

In contrast to other twentieth century pieces where quarter tones are treated rather as transitional elements, surrounded by scales of equally tempered semitones [...] here microtonality dominates, and the moment when 'normal' semitones appear is a very special effect. [...] Fragments referring to traditional tonality or regular atonality mark out special moments, in which the listener can 'come to terms' with the music or find moments of relaxation from the efforts of perceiving this music.

K. Naliwajek-Mazurek, *Kronos Quartet. Polish Quartets*. Commentary to the DVD, Polskie Wydawnictwo Audiowizualne 2007

Kwartety Polskie / Polish Quartets, DVD PWA 2007

II Symfonia

Ten utwór udowadnia, że w muzyce polskiej po III (1983) i IV (1992) Symfonii Witolda Lutosławskiego komponowanie symfonii, owego gatunku muzycznego stwarzającego świat, jest wciąż możliwe. Bez postmodernistycznych grymasów, bez niewiary w wielkie narracje, choć ze śladem postmodernistycznego myślenia i z przyzwoleniem na istnienie narracji szczegółowych. Ta Symfonia jest wielką w swym – w sferze estetyki – geście symbiozy tego, co modernistyczne, i tego, co postmodernistyczne. Przenosi ponad granicami – okazuje się, że sztucznych – podziałów. [...] Po nieprawdopodobnie precyzyjnym w zapisie partytury przebiegu dźwiękowej narracji, po przeprowadzeniu nas – słuchaczy – przez perypetie dźwiękowych przygód, fakturalnych kontrapunktów, mikro- i makroczasów, a to przyspieszanych, a to spowalnianych, poprzez dźwiękową analogię do słynnej wstęgi Augusta Ferdynanda Möbiusa [...] Paweł Mykietyn buduje świat swej symfonii. [...]

To oczywiste. Ta Symfonia buduje świat. Mój świat. Twój świat. Świat naszej muzyki polskiej. Też europejskiej. Nie jest wybrykiem naszej postmodernistycznej kultury, nie jest efemerydą, która utonie w zapomnieniu dziejów. Ona w naszej (nie tylko polskiej) kulturze pozostanie. Na wieki wieków. I tak jej – na wszelki wypadek, gdybyś koniecznie musiał – pomóż Bóg. Amen.

A. Chłopecki, *Mykietyna budowanie świata* [fragm.], „Gazeta Wyborcza” nr 156 / 2008

Fot. I. Sobieszczyk

Paweł Mykietyn podczas gali z okazji wręczenia Nagrody Mediów Publicznych „Opus”, 2008
/ Paweł Mykietyn with the “Opus” Award, 2008

Symphony No. 2

This work proves that the Polish symphony after Witold Lutosławski's III (1983) and IV (1992) can still exist as a fundamental world-forming genre. Without postmodernist irritations, without hollow disbelief in great narrations, but with traces of postmodernist thinking and consent to allow a detailed narrative to exist. This symphony is a great gesture in his – in the sphere of aesthetics – a symbiotic gesture of what is modernist, and what postmodernist. It crosses borders which turn out to be only artificial barriers. [...] By this incredibly precisely written sonic narration, by drawing us – the listeners – through such adventures in sound, textural counterpoint, micro- and macro durations, speeding up and slowing down, by audio-analogy with the famous strip by August Ferdinand Möbius [...] Paweł Mykietyn builds the world of his symphony. [...]

It's obvious. This symphony builds the world. My world. Your world. The world of our Polish music. And European music. It is not a prank of our post-modern culture, it is not an ephemera that will sink into oblivion. It will stay in our culture (not only Polish). For ever and ever. And so – just in case it needs help – God help it. Amen.

A. Chłopecki, *Mykietyn Builds the World* [excerpt], „Gazeta Wyborcza” No. 156/2008

Pasja według świętego Marka

Rozwazałem użycie różnych tekstów, nawet naukowych, lecz w końcu z pobudek czysto muzyczno-literackich wybrałem fragment Ewangelii według świętego Marka. (...) Ale nasze wybory mają czasami o wiele głębsze podłoże, niż sami przypuszczamy. W trakcie komponowania odkryłem, że ta tematyka – problemy cierpienia, samotności wobec śmierci, wiary lub rozpoznania dobra i zła – dotyka niezwykle głębokich i ważnych dla mnie sfer. Dzisiaj śmiało mogę powiedzieć, że Pasja jest utworem bardzo osobistym, choć nie w wymiarze religijnym, lecz czysto ludzkim. Klarowne w czasach Bacha rozróżnienie na sztukę sakralną i świecką nie ma teraz chyba szczególnego znaczenia, a ja sam – choć jestem osobą wierzącą – na pewno nie mógłbym siebie określić mianem człowieka religijnego. Działam raczej według zasady: „Jak trwoga, to do Boga”.

Pasja w cieniu zbrodni Fritzla, „Dziennik” 6 IX 2008 [fragm.]

Oto muzyka współczesna, w której to, co najpiękniejsze, najsilniejsze, najsobotniejszej, najintensywniejszej (spektralne harmonie, archaizujące chóry przywołujące muzykę Arvo Pärta, zapętlone transowe motywy smyczków spod znaku Philipa Glassa – choć wszystko już jak najbardziej Mykietynowe, własne, indywidualne) łączy się z hard rockiem. Kultura wysoka pożeniona z popkulturą. Symbioza. Harmonia.

T. Cyz, *Pasja na nowy wiek, „W drodze” nr 11/2008 [fragm.]*

Fot. M. Makowski

St Mark Passion

I considered using various texts, even scientific, but finally, for musical-literary reasons I chose a fragment from the Gospel according to St Mark. (...) But our choices sometimes have a deeper source than we imagine. During the composition I discovered that these themes – the problems of suffering, loneliness in facing death, faith or recognising good and evil – touch within me deep and, for me, important spheres. Today I can frankly state that the Passion is for me a very personal piece, not from a religious perspective but from a purely human viewpoint. The clear differences between sacred and secular art in the times of Bach today have little particular relevance, and I myself – although I am a believer – certainly couldn't describe myself as a religious person. Rather I live by the principle "In fear one turns to God".

Passion in the shadow of Fritzl's crime, „Dziennik” 6 Sept. 2008 [excerpt]

This is contemporary music in which that which is most beautiful, the most powerful, subtle, intensive (spectral harmony, archaic choirs referring to the music of Arvo Pärt, repetitive trans-like string motives à la Philip Glass – but most of all in the style of Mykietyn, personal and individual) joined with hard rock. High culture married with pop culture. Symbiosis. Harmony.

T. Cyz, *Passion in the new century, „W drodze” No. 11/2008 [excerpt]*

Strona z Pasji wg świętego Marka /
A page from
St. Mark Passion

O Kompozytorze

Muzyka Pawła Mykietyna [...] frapuje swadą i przekorą, ludyczną uciechą erudycyjnych skojarzeń muzycznych, ironicznym dystansem i inteligencją w konstruowaniu muzyki, która słuchacza ma cieszyć, jak zmyślnie wykoncypowana, postmodernistyczna zabawka.

A. Chłopecki, *Paweł Mykietyn – nowa gwiazda muzyki polskiej*, „Polish Culture” 1991/1 [fragm.]

Jednym dźwiękiem potrafi stworzyć świat pełen odniesień, nie pozbawiając go jednocześnie czysto estetycznej siły i wartości. Jego frazy zdają się być nie dane bezpośrednio słuchowi, w pewnym sensie quasi-melodyczne, bo bliższe naturalnemu tokowi mowy niż belcantowej hierarchii interwałów, niekiedy rwane, bo poddane ciągłemu rozwojowi, intensyfikujące emocje, pełne wewnętrznej siły, mimo swojej lekkości czy miękkości.

T. Cyz, *Wielość przestrzeni*, „Tygodnik Powszechny” nr 21/2001 [fragm.]

Kompozytor nie dąży do stworzenia fikcji, uobecniania znaczenia, lecz pozwala doświadczać możliwych, autonomicznych rzeczywistości, otwiera przestrzeń i czas. Tworzy rodzaj muzyki, o której Roland Barthes pisał, że powinna być słuchana nie w oczekiwaniu na określone, skłasyfikowane znaki, emitowane treści, z uwagą skierowaną przede wszystkim na tego, kto dźwięki i treści wyraża; słuchana w przestrzeni intersubiektywnej, gdzie „słucham” znaczy zarazem „posłuchaj mnie” – muzyki, której desygнатem jest ciało.

M. Kurowska, *Lustra*, „Didaskalia” nr 71/2006 [fragm.]

Fot. M. Redzisz

About the Composer

Paweł Mykietyn's music [...] intrigues with fluency and contrariness, folk-like joy and erudite musical associations, ironic distance and intelligence in the construction of music intended to give the listener pleasure, like a cleverly conceived post-modernist toy.

A. Chłopecki, *Paweł Mykietyn: A Rising Star of Polish Music*, „Polish Culture” 1991/1 [excerpt]

With one sound he can create a world full of references at the same time not deprived of clear aesthetic strength and value. His phrases seem not to be directly heard, they are somehow quasi-melodic, because they are closer to natural speech than the hierarchy of belcanto intervals, sometimes torn through being under constant development, intensifying emotion, full of internal strength despite its smoothness and lightness.

T. Cyz, *Variety of Spaces*, „Tygodnik Powszechny” No. 21/2001 [excerpt]

The composer is not seeking to create a fiction, signify meaning, but allows one to experience possible, independent realities, opens space and time. He creates a kind of music, about which Roland Barthes wrote that it should not be listened to in the expectation of defined, classified signs, issued messages, but with attention directed primarily at the creator of the sounds and content; listened to in intersubjective space, where “I listen” means at the same time, “listen to me” – music, whose designation is corporeal.

M. Kurowska, *Mirrors*, „Didaskalia” No. 71/2006 [excerpt]

Wybrane utwory / Selected Works

CONCERTO na 2 perkusje i ork. / for 2 percussions & orch. (1989)

CHOĆ DOLECIAŁ DEDAL / THOUGH DEDALUS REACHED, trio na fort., kl. i wioloncz. / for piano, clarinet & cello (1990), PWM

LA STRADA na ob. (saks.), fort. (klawes.) i wioloncz. (wiole da gamba) / for oboe (sax), piano (cemb.) & cello (viola da gamba) – 10' (1991), PWM

CZTERY PRELUDIA / FOUR PRELUDES na fort. / for piano – 11' (1992), PWM

U RADKA / AT RADEK'S na kl., puzon, wioloncz. i fort. / for clarinet, trombone, cello & piano (1993)

3 FOR 13 dla 13 wykonawców / for 13 performers – 13' (1994), PWM

011(+1sxf)1-0010-batt(1sec) ar pf-archi (1.1.1.1.1) SONATINA FÜR ALINA na saks. alt. i taśmę / for alto sax & tape (CD) – 5'20" (1994), PWM

EINE KLEINE HERBSTMUSIK na 11 instr. / for 11 instruments – 12' (1995), PWM

1110-1000-batt (1sec) pf-archi (1.0.1.1.1) EPIFORA na fort. i taśmę / for piano & tape (1996)

KONCERT NA FORT. I ORK. / PIANO CONCERTO (1996), PWM

DWA UTWORY RÓWNOLEGŁE na klawesyn / TWO PARALLEL PIECES for cembalo (1996)

...NA TEMAT WŁASNY / ...ON ONE'S OWN THEME na zespół kam. / for chamb. ensemble (1997)

FOUR FOR FOUR na kl., puzon, wioloncz. i fort. / for clarinet, trombone, cello & piano (1997)

KONCERT NA WIOŁONCZ. I ORK. / CELLO CONCERTO (1998), PWM

KWARTET SMYCZK. / STRING QRT. (1998), PWM

COMMENCEMENT DE SIÈCLE na zespół kam. i live electronics / for chamb. ensemble & live electronics (1999), PWM

BEFORE "FOUR FOR FOUR" na kl., puzon, wioloncz. i fort. / for clarinet, trombone, cello & piano (1999)

KONCERT NA SKRZYPCE I ORK. / VIOLIN CONCERTO (1999)

SONETY SZEKSPIRA / SHAKESPEARE'S SONNETS na sopr. m. i fort. / for male sopr. & piano – 22' (2000), PWM

IGNORANT I SZALENIEC / THE IGNORAMUS AND THE MADMAN, opera kam. na sopr., ten., kontraten., bas i aktorkę, statystów, chór dzieci. i ork. kam. / chamb. opera for soprano, tenor, countertenor, bass, actress, extras, children's choir & chamb. orch. (2001), PWM

KONCERT NA KLAWES. I ORK. / CEMBALO CONCERTO (2002)

KARTKA Z ALBUMU / AN ALBUM LEAF na wioloncz. i komputer / for cello & computer (2002)

KRZYKI na ork. smyczk. / for strings (2002), PWM

BLOOD, poemat symf. na wielką ork. / symph. poem for orch. (2003), PWM

LEKKO / LIGHTLY na 6 gł. męskich / for 6 male voices (2003)

ŁADNIENIE / BECOMING FINE na bar., klawes. w stroju mikrotonowym i kwartet smyczk. / for baritone, cemb. & string qrt. (2004), PWM

KLAVE na klawes. w stroju mikrotonowym i ork. kam. / for cembalo & chamber orch. (2004), PWM

AKT na kl., puzon, wioloncz. i fort. / for clarinet, cello, trombone & piano (2005)

II KWARTET SMYCZK. / STRING QRT. NO. 2 – 12' (2006), PWM

SONATA na wioloncz. solo lub z live electronics / for cello solo or with live electronics (2006)

PROLOG na smyczki / for strings (2006)

II SYMFONIA / SYMPHONY NO. 2 – 24' (2007), PWM

32(+c.i)2(+cl.b)2(+1cfg)-4331-batt (4sec)-2ar cel(anche pf, org)-archi

PASJA WG ŚW. MARKA / ST MARK PASSION – 90' (2008), PWM

2 voci femminili-Rec-coro ragazzi-coro misto-000(+2 sxf)0-0001-batt 2chit.el-archi

POLSKIE RADIO poleca

POLSKIE RADIO

Eugeniusz Rudnik Studio Eksperymentalne Polskiego Radia

Czteropłytowy album monograficzny, prezentujący twórczość Eugeniusza Rudnika-prekursora polskiej muzyki elektronicznej, który swoją działalność muzyczną związał z legendarnym Studiem Eksperymentalnym Polskiego Radia.

Wydawnictwo zawiera 19 kompozycji Eugeniusza Rudnika z lat 1959-2002, reprezentujących różne gatunki, a wśród nich: balet radiowy, radiowa ballada dokumentalna, muzyka konkretna, dźwiękowa poezja lingwistyczna, słuchowisko poetyckie, oraz „ars acustica”.

patroni
mediacji:

● polskieradio.pl/rf

Fragmenty / Excerpts:

1. *3 for 13* – Polska Orkiestra Radiowa / Polish Radio Symphony Orchestra, J. Rogala (dir) **3:56**
2. *II Symfonia / Symphony No. 2* – Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w Katowicach / National Symphony Orchestra of the Polish Radio, R. de Leeuw (dir) **11:01**
3. *Ładnienie / Becoming Fine* – J. Artysz (Bar), V. Łabanow (cemb.), Kwartet Dafô, P. Fiugajski (dir) **0:34**
4. *...choć doleciał Dedal / ...though Deadalus reached* – Nonstrom **4:27**
5. *Sonety Szekspira / Shakespeare's Sonnets – Music to hear, why hear'st thou music sadly?* – J. Laszczkowski (S), M. Piszek (pf) **0:30**
6. *Eine kleine Herbstmusik* – Ensemble Alternance, D. Masson (dir) **4:33**
7. *II Kwartet smyczkowy / String Quartet No. 2* – Kronos Quartet **0:57**
8. *Klave* na klawesyn w stroju mikrofonowym i orkiestrę / for cembalo and orchestra – E. Chojnacka (cemb), Orkiestra AUKSO / AUKSO Orchestra, M. Moś (dir) **0:30**
9. *Sonata* na wiolonczelę / for violoncello – A. Bauer **0:55**
10. *Pasja wg św. Marka / Passion according to St Mark* – U. Kryger (MS), M. Stuhr (rec), K. Moś (voce), Cantores Minores Wratislavienses, S. Karaszewski, P. Dziedzic, A. Livmanis, S. Tchorek (ragazzi soli), Orkiestra AUKSO / AUKSO Orchestra, M. Moś (dir) **4:02**

Licencje / Licenses from:

Polskie Radio – 1, 2, 6, 7

3, 5, 9 – fragmenty / excerpts from the CD album *Speechless Song*, Polskie Wydawnictwo Audiowizualne, 2008

Fot. P. Krzakiewicz / visav/is.pl

www.pwm.com.pl

PROMOCJA / PROMOTION DEPT.
promotion@pwm.com.pl

HANDEL i MARKETING / SALES AND MARKETING DEPT.
sales@pwm.com.pl

BIBLIOTEKA MATERIAŁÓW ORKIESTROWYCH / HIRE DEPT.
bmo@pwm.com.pl
hire@pwm.com.pl

Redakcja / Prepared by Aneta Kalamat, Urszula Mieszkielo
Projekt graficzny / Layout Studio Kozak s.c.
Zdjęcia na okładce / Photos on the cover: M. Makowski, M. Redzisz
Tłumaczenie angielskie / English translation by Lindsay Davidson

© PWM Czerwiec/July 2009